

Rebreanu

Scumpe Doamne Rîmniceanu,

1908. Printre un miracol revelator al poeziei noastre deabia
acuma primesc scrisoarea D-tale alit de bună în care îmi
faci cinstea să-mi vorbești despre „Ciuleandra” cu prea
măgulitoare cuvinte. Îți mulțumesc din toată inima. Îmi
sînt cu alit mai scumpe elogiurile D-tale aprecieri cu cît
știa bine că de obicei ești așa de rezervat în păreri.

Mărturisesc fără înconjur că mă sînt foarte mișcat
de atenția această excepțională. Din cît am scris până azi
am slăbiciunea să țin mai mult la „Ciuleandra” asta. Mi-a

fost totuș mai frică de soarta ei ca de a tuturor celorlalte cărți
ale mele. Mi-ai fi declarat mulțumit dacă ai fi avut pentru ea
adeziunea cititorilor oameni, întru care negești pe a D.Tale. Cătr-o
coincidență care mi-e dragă, ordinară, când a apărut "Jon", mi-ai
spus (poate D.Ta ai și uitat) că ți-a plăcut mai cu seamă un
capitol la care eu țineam, în taină, mai mult deș tot romanul.
Trebuie să-ți închipuie acum ce încântare e pentru mine scri-
soarea D.Tale despre "Giuliana".

Ți mulțumesc încă odată și te rog să crezi în preferința
deosebită ce ți-o păstrează de mulți ani

Lucea Petreanu

30. I. 1928 Buc.